

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 408

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 6 mai 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
LEGI ȘI DECRETE				
120.	— Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național.....	2-5		
248.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național.....	6		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
	Decizia nr. 81 din 2 martie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) și (2), art. 15 și art. 38 alin. (2) lit. y) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, ale art. 31 alin. (1)–(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale, ale art. 1 alin. (1) și (2) și art. 2 lit. c) și d) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, ale art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată	6-8		
			Decizia nr. 149 din 25 martie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 și 21 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public	9-10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
		58/19.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale și al ministrului mediului și gospodăririi apelor pentru aprobarea Instrucțiunilor tehnice privind aplicarea și urmărirea măsurilor stabilite în programul de conformare, planul de refacere a mediului și proiectul tehnic, precum și reglementarea modului de operare cu garanția financiară pentru refacerea mediului afectat de activitățile miniere	11-14
		255.	— Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale privind organizarea controlului în sectorul plantelor ornamentale și florilor	15-16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 96 din 27 august 1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 din 26 februarie 2003, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Pădurile, prin funcțiile ecologice, de protecție și socioeconomice pe care le îndeplinesc, constituie, indiferent de forma de proprietate, o avuție de interes național de care beneficiază întreaga societate. În acest scop este necesară asigurarea gestionării durabile a pădurilor prin stabilirea de măsuri concrete de administrare, regenerare, îngrijire și exploatare.“

2. Litera c) a articolului 3 va avea următorul cuprins:

„c) fondul forestier proprietate privată a unităților de cult (parohii, schituri, mănăstiri), a instituțiilor de învățământ, Academiei Române sau a altor persoane de drept privat;“

3. La articolul 4 se introduc alineatele (3), (4) și (5) cu următorul cuprins:

„(3) La solicitarea deținătorului majoritar al fondului forestier, proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice, drumurile forestiere și terenul aferent acestora trec, prin hotărâre a Guvernului, din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale.

(4) Întreținerea și păstrarea în permanentă stare de funcționare a drumurilor forestiere revin proprietarilor acestora.

(5) Construcțiile și pepinierele care deserveșc, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, teren forestier ce face obiectul retrocedării integrale pot fi închiriate sau vândute, potrivit legii, cu acordul deținătorului actual al structurii silvice care administrează fondul forestier respectiv.“

4. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) În vederea respectării reglementărilor referitoare la regimul silvic, proprietarii de păduri și deținătorii cu orice titlu au următoarele obligații:

a) să elaboreze, prin unități specializate autorizate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, amenajamente silvice sau, pentru terenuri forestiere în suprafață de până la 30 ha, studii sumare de amenajare. Modalitatea de elaborare și conținutul acestora sunt prevăzute de normele tehnice de amenajare a pădurilor, aprobate prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale. Mijloacele financiare necesare elaborării se asigură de la bugetul de stat pentru persoane fizice care gestionează pădurea în mod individual sau în asociații. Pentru pădurile proprietate privată sau publică, cu suprafețe de peste 30 ha, se întocmesc amenajamente silvice pe proprietar, asociație, proprietate indiviză sau

unitate de producție, după caz. Normele privind asigurarea și decontarea fondurilor necesare elaborării amenajamentelor silvice sau studiilor sumare de amenajare se emit de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale;

b) să asigure paza pădurilor în vederea prevenirii tăierilor ilegale, distrugerii sau degradării vegetației forestiere, pășunatului abuziv, braconajului și a altor fapte infracționale sau contravenționale. Proprietarii de păduri menționați la art. 12 alin. (1) vor asigura paza prin structurile silvice de administrare, de stat sau private, după caz. Neasigurarea pazei prin structurile silvice autorizate atrage răspunderea contravențională;

c) să execute lucrările necesare pentru prevenirea și combaterea bolilor și dăunătorilor pădurilor, stabilite de organele autorității publice pentru silvicultură, cu mijloace proprii sau contra cost, prin structuri silvice autorizate;

d) să asigure respectarea măsurilor de prevenire și stingere a incendiilor și, după caz, dotarea cu mijloace de primă intervenție;

e) să efectueze lucrările de împădurire și de ajutorare a regenerării naturale, potrivit prevederilor amenajamentelor silvice și ale normelor tehnice specifice. Lucrările de împădurire se vor executa în termen de cel mult 2 ani de la exploatarea masei lemnoase. În caz contrar se vor aplica măsurile prevăzute la art. 67 din Legea nr. 26/1996 — Codul silvic;

f) să efectueze lucrările de întreținere a plantațiilor și regenerărilor naturale până la realizarea stării de masiv;

g) să execute la timp, în conformitate cu prevederile amenajamentelor silvice și ale normelor tehnice specifice, lucrările de îngrijire a arboretelor — degajări, curățări, rărituri, tăieri de igienă;

h) să execute tăieri de arbori numai după punerea în valoare și eliberarea documentelor specifice de către personalul silvic autorizat;

i) să asigure, în conformitate cu prevederile amenajamentelor silvice și actelor normative în vigoare, întreținerea și repararea drumurilor forestiere aflate în proprietate.

(2) În situațiile în care gospodărirea pădurilor, proprietate privată, aparținând persoanelor fizice sau juridice, este asigurată pe baze contractuale de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva sau de structuri silvice autorizate, obligațiile menționate la alin. (1) se vor regăsi ca atare în contractele încheiate.“

5. După articolul 8 se introduce articolul 8¹ cu următorul cuprins:

„Art. 8¹. — (1) Proprietarii de păduri au obligația să înființeze un fond de conservare și regenerare a pădurilor,

purtător de dobândă, aflat la dispoziția și în contul administratorului, respectiv în contul structurii silvice care asigură serviciul public cu specific silvic din resursele prevăzute la art. 63 din Legea nr. 26/1996 — Codul silvic.

(2) În situația în care masa lemnoasă recoltată se acordă în natură, contribuția la fondul de conservare și regenerare constituit potrivit alin. (1) se calculează pe baza prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, în vigoare.

(3) Fondul de conservare și regenerare a pădurilor se folosește pentru împădurirea unor terenuri goale, pentru regenerarea suprafețelor parcurse cu tăieri, gospodărirea unor păduri cu funcții speciale de protecție și acoperirea unor cheltuieli ocazionate de calamități asupra pădurilor.

(4) Alimentarea fondului de conservare și regenerare se face până la 31 decembrie, fondul are regimul rezervelor fiscale și este deductibil fiscal. Evidența acestuia se ține pe proprietar, iar nealimentarea lui la termenul legal, conform resurselor de la alin. (1), constituie contravenție și sancțiunea se aplică proprietarilor. Aplicarea sancțiunii nu exonerează proprietarul de obligația prevăzută la alin. (1).

(5) Sumele rămase disponibile din acest fond la finele anului sunt folosite în exercițiul financiar al anului următor în același scop, cu excepția fondurilor publice.“

6. Litera a) a alineatului (1) al articolului 9 va avea următorul cuprins:

„a) defrișarea vegetației forestiere, respectiv înlăturarea acesteia și schimbarea folosinței ori destinației terenului, fără aprobarea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.“

7. Alineatele (1), (2), (4) și (5) ale articolului 10 vor avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Exploatarea masei lemnoase se face numai în conformitate cu prevederile amenajamentelor silvice, studiilor sumare de amenajare și cu respectarea instrucțiunilor privind termenele, modalitățile și epocile de recoltare și transport al materialului lemnos din păduri, emise de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

(2) Pentru masa lemnoasă destinată a se exploata, proprietarii sau deținătorii cu orice titlu întocmesc acte de punere în valoare, în conformitate cu normele tehnice în vigoare, cu inventarierea prealabilă a arborilor destinați tăierii, de către personalul silvic delegat să utilizeze ciocanul silvic de marcat. Serviciul public cu specific silvic pentru proprietarii de păduri din fiecare localitate se asigură pe structura silvică autorizată ce administrează majoritatea fondului forestier din raza localității respective.

(4) Masa lemnoasă care se exploatează, transportă, depozitează, prelucrează sau se comercializează va fi însoțită, indiferent de locul în care aceasta se află, de documente prevăzute în reglementările privind controlul circulației, depozitării, comercializării materialelor lemnoase și funcționării instalațiilor de debitat lemn rotund, aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(5) Formularele tipizate ale documentelor de însoțire necesare justificării provenienței materialelor lemnoase se execută centralizat, prin grija autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, și se distribuie contra cost persoanelor juridice autorizate să le folosească, prin inspectoratele teritoriale de regim silvic și cinegetic.“

8. Alineatele (1), (3) și (4) ale articolului 12 vor avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Pădurile proprietate publică aparținând comunelor, orașelor și municipiilor, precum și cele proprietate privată indiviză sau a asociațiilor formate de

acestea se administrează de către proprietari, prin structuri silvice proprii autorizate, similare cu cele ale statului sau, la cerere, prin structuri silvice existente autorizate, pe baza contractelor convenite între părți. Prin contractele încheiate întreaga responsabilitate privind respectarea regimului silvic este preluată de administrator. Pentru gospodărirea pădurilor prin structuri silvice proprii, deținătorii menționați mai sus angajează personal de specialitate, autorizat în condițiile legii.

(3) Structurile silvice prevăzute la alin. (1) îndeplinesc, în condițiile legii, atribuții de serviciu public cu specific silvic.

(4) Structurile silvice proprii autorizate, constituite de către unitățile administrativ-teritoriale sau asociații formate exclusiv din unități administrativ-teritoriale, au personalitate juridică și funcționează ca regii publice locale cu specific exclusiv silvic.“

9. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Modalitățile concrete de repartizare a resurselor materiale și a surselor financiare convenite persoanelor fizice și juridice pentru pădurile pe care le au în proprietate și administrate prin structurile silvice de stat, precum și obligațiile părților se reglementează prin regulament aprobat prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.“

10. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Proprietarii de păduri la care se referă prezenta secțiune își pot gospodări pădurile ce le aparțin în condițiile art. 12 alin. (1) sau pe bază contractuală prin Regia Națională a Pădurilor — Romsilva.“

11. Alineatele (2) și (3) ale articolului 15 vor avea următorul cuprins:

„(2) În vederea respectării obligației prevăzute la alin. (1), proprietarii de păduri individuali sau constituiți în asociații pot administra pădurile pe bază contractuală prin structuri silvice autorizate.

(3) Supravegherea tehnică, serviciile publice silvice și aplicarea amenajamentelor silvice, a studiilor sumare de amenajare vor fi asigurate de structurile silvice autorizate din zonă, pe principiul teritorialității, pe bază contractuală.“

12. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Administrarea pădurilor proprietate privată aparținând parohiilor, schiturilor, mănăstirilor, unităților de învățământ, unităților administrativ-teritoriale sau altor persoane juridice se face prin structuri silvice proprii autorizate sau pe bază contractuală, prin structuri silvice autorizate.

(2) Pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (1), proprietarii pădurilor respective se pot asocia cu alți deținători în vederea gospodării acestora.“

13. Alineatele (2), (3) și (4) ale articolului 17 vor avea următorul cuprins:

„(2) Contractele prevăzute la alin. (1) se încheie de reprezentanții legali ai părților în prezența reprezentantului împuternicit al structurilor aflate în subordinea autorității publice care răspunde de silvicultură, cu obligația de a certifica sub semnătură legalitatea clauzelor contractuale care se referă la regimul silvic. Aceste contracte se înregistrează la structurile aflate în subordinea autorității publice care răspunde de silvicultură, instituții definite conform art. 19 și 21, în a căror rază teritorială se află fondul forestier ce face obiectul contractului.

(3) Rezilierea contractului din inițiativa unei părți se soluționează conform legislației civile și în condițiile asigurării obligatorii de către proprietar a administrării

pădurilor, în continuare, în regim silvic prin structuri silvice autorizate.

(4) Activitatea personalului silvic angajat de structurile silvice proprii care execută paza și gospodărirea pădurilor proprietate publică aparținând unităților administrativ-teritoriale și proprietate privată este controlată, sub raportul regimului silvic, de personalul tehnic silvic al autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și al Autorității Naționale de Control, prin structurile teritoriale silvice aflate în subordinea acestora.“

14. Articolul 18 va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Până la retrocedarea unor terenuri forestiere din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale sau în proprietatea privată, respectiv până la punerea în posesie conform prevederilor Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, Regia Națională a Pădurilor — Romsilva are obligația să execute lucrările tehnice silvice conform prevederilor amenajamentelor silvice și reglementărilor impuse de regimul silvic, acordând proprietarilor profitul rezultat din valorificarea masei lemnoase respective. Profitul rezultat se acordă în bani sau în natură, la cererea proprietarului.

(2) Suprafețele forestiere de pe care masa lemnoasă a fost exploatată, în urma unor tăieri rase, definitive sau accidentale, și neîmpădurite la data punerii în posesie de către Regia Națională a Pădurilor — Romsilva se vor împăduri pe cheltuiala acesteia. Suprafețele se consideră împădurite la declararea reușitei definitive.“

15. După articolul 19 se introduce articolul 19¹ cu următorul cuprins:

„Art. 19¹. — Fondul forestier național este arondat pe ocoale silvice ca structuri funcționale de bază pentru aplicarea regimului silvic.“

16. Articolul 20 va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Controlul respectării regimului silvic pentru întregul fond forestier național se exercită de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și de Autoritatea Națională de Control, prin structurile teritoriale silvice, cu personalitate juridică, aflate în subordinea acestora.

(2) Modul de organizare și funcționare a controlului aplicării regimului silvic la nivel central și local, precum și structurile administrative aferente, în condițiile prevăzute la alin. (1), se stabilesc prin regulament aprobat prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.“

17. Litera b) a articolului 21 va avea următorul cuprins:

„b) analizează și controlează modul de respectare a prevederilor amenajamentelor silvice, a studiilor sumare de amenajare pentru toate pădurile, indiferent de natura proprietății;“

18. După litera h) a articolului 21 se introduce litera h¹) cu următorul cuprins:

„h¹) organizează, supraveghează și coordonează serviciile publice cu specific silvic, administrarea fondului forestier, altul decât cel proprietate publică de stat, și îndeplinește atribuții de avizare, aprobare, evidență, conform competențelor primite prin reglementări specifice;“

19. La articolul 21 se introduc alineatele (2) și (3) cu următorul cuprins:

„(2) Salariații persoanelor juridice supuse controlului sunt obligați să permită accesul și exercitarea controlului de către personalul cu atribuții de control.

(3) În timpul exercitării controlului personalul silvic cu atribuții în acest sens este obligat să aibă asupra sa legitimația și ordinul de serviciu sau delegația.“

20. Alineatul (3) al articolului 22 va avea următorul cuprins:

„(3) Inspectoratele teritoriale de regim silvic și cinegetic, precum și alte structuri aflate în subordinea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură se constituie prin hotărâre a Guvernului.“

21. Litera a) a alineatului (2) al articolului 24 va avea următorul cuprins:

„a) taxa pentru ocuparea definitivă a terenurilor forestiere, potrivit prevederilor art. 92 alin. (4), cu excepțiile prevăzute de alin. (6), din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, care se va vărsa în Fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică, fond aflat la dispoziția autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;“

22. La articolul 24 se introduce alineatul (5) cu următorul cuprins:

„(5) Pentru schimbarea categoriei de folosință silvică a terenurilor cu destinație forestieră de la folosința «pădure» la altă categorie de folosință silvică, cu excepția terenurilor destinate construcției drumurilor forestiere, solicitantul este obligat să plătească o taxă calculată conform prevederilor alin. (2) lit. a), ce se varsă în Fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică.“

23. Litera d) a alineatului (1) al articolului 25 va avea următorul cuprins:

„d) cheltuielile de reinstalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia, până la realizarea stării de masiv, pentru terenurile ocupate, proprietate publică sau privată, care se achită anticipat administratorului acestora;“

24. Alineatele (2) și (4) ale articolului 25 vor avea următorul cuprins:

„(2) În situația în care ocuparea temporară a terenului nu implică defrișarea vegetației forestiere lemnoase, beneficiarul nu plătește proprietarului sau administratorului terenului sumele prevăzute la alin. (1) lit. c) și d).

.....
 (4) Prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, care se folosește pentru calculul obligațiilor bănești aferente ocupării terenurilor din fondul forestier național, prevăzute la art. 24 și în prezentul articol, se stabilește prin ordin al autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, ținând seama de prețurile de piață.“

25. După litera b) a articolului 28 se introduce litera b¹) cu următorul cuprins:

„b¹) bugetele locale.“

26. Litera d) și h) ale alineatului (1) al articolului 29 vor avea următorul cuprins:

„d) amenajarea pădurilor proprietate privată a persoanelor fizice constituite sau nu în asociații;

.....
 h) finanțarea, acolo unde este cazul, a cheltuielilor pentru regenerarea pădurilor, care depășesc fondul de conservare și regenerare, aflat la dispoziția structurilor silvice autorizate;“

27. După litera h) a alineatului (1) al articolului 29 se introduce litera i) cu următorul cuprins:

„i) sprijinirea înființării și dezvoltării asociațiilor de proprietari de păduri.“

28. Alineatele (1), (2) și (3) ale articolului 32 vor avea următorul cuprins:

„Art. 32. — (1) Tăierea, distrugerea sau scoaterea din rădăcini, fără drept, de arbori, puieti sau lăstari din fondul

forestier național sau din vegetația forestieră situată pe terenuri din afara acestuia, de către proprietari sau deținători, dacă valoarea arborilor, puieților sau lăstarilor este de peste 5 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior sau dacă valoarea este sub această limită, dar fapta a fost săvârșită de cel puțin două ori în interval de doi ani, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 4 ani sau cu amendă.

(2) Dacă valoarea arborilor, puieților sau lăstarilor tăiați, distruși sau scoși din rădăcină este de peste 20 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani.

(3) Când valoarea arborilor, puieților sau lăstarilor tăiați, distruși ori scoși din rădăcină este de peste 50 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

29. După litera c) a alineatului (1) al articolului 34 se introduc literele d) și e) cu următorul cuprins:

„d) stabilirea posibilității pădurilor în cadrul amenajamentelor silvice cu încălcarea prevederilor din normele tehnice de amenajare se sancționează cu retragerea autorizației de funcționare pentru unitatea specializată respectivă și cu amendă cuprinsă între 50.000.000 lei și 100.000.000 lei;

e) acceptarea de către membrii comisiei tehnico-economice, care autorizează soluțiile propuse în amenajamentele silvice respective, cu încălcarea prevederilor lit. d) se sancționează cu amendă cuprinsă între 25.000.000 lei și 50.000.000 lei.“

30. Articolul 36 va avea următorul cuprins:

„Art. 36. — Constatarea infracțiunilor prevăzute la art. 31—33 se face de către personalul silvic prevăzut la art. 105 din Legea nr. 26/1996 — Codul silvic, de către personalul silvic din structurile silvice autorizate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, de către personalul silvic din Autoritatea Națională de Control și structurile teritoriale silvice aflate în subordinea acestora, precum și de către organele de cercetare penală.“

31. Articolul 39 va avea următorul cuprins:

„Art. 39. — Unitățile de poliție, împreună cu cele ale jandarmeriei, precum și organele administrației publice locale ori, după caz, organele de pompieri militari au obligația de a sprijini organele silvice sau, după caz, de a le acorda asistență tehnică, potrivit competențelor, în

organizarea și desfășurarea acțiunilor de prevenire și de combatere a fenomenului infracțional și contravențional și, respectiv, pentru prevenirea și stingerea incendiilor, atât în pădurile proprietate publică, cât și în cele proprietate privată.“

32. Articolul 40 va avea următorul cuprins:

„Art. 40. — Marcarea și evaluarea arborilor destinați tăierii și eliberarea documentelor legale pentru exploatarea și transportul materialelor lemnoase pentru proprietarii de terenuri forestiere care își administrează singuri pădurile se fac, la cerere, de către personalul silvic din cadrul ocoalelor silvice, autorizate conform legii, care asigură serviciile publice cu specific silvic, conform prevederilor art. 10 alin. (4).“

33. Articolul 41 va avea următorul cuprins:

„Art. 41. — În înțelesul prezentei ordonanțe, *structura silvică privată sau de stat* este ocolul silvic autorizat, în cadrul căruia funcționează districte și cantoane silvice.“

34. Articolul 42 va avea următorul cuprins:

„Art. 42. — Structurile silvice similare cu cele de stat, precum și personalul angajat vor fi autorizate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentelor necesare autorizării.“

35. După articolul 43 se introduc articolele 43¹, 43² și 43³ cu următorul cuprins:

„Art. 43¹. — (1) Prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, la solicitarea deținătorilor, pot trece în fondul forestier național terenuri cu vegetație forestieră din afara acestuia, precum și alte terenuri.

(2) Schimbarea destinației terenurilor agricole în terenuri cu destinație forestieră este scutită de taxe, iar terenurile respective sunt scutite de impozite.

Art. 43². — Destinația volumului masei lemnoase pe picior din pădurile proprietate publică se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

Art. 43³. — Prin lege specială se va reglementa modul de gestionare a vegetației forestiere din afara fondului forestier național.“

Art. II. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale va aproba ordinul prevăzut la art. 8 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998, republicată.

Art. III. — Ordonanța Guvernului nr. 96/1998, republicată, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 25 martie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 30 martie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Ordonanței Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea
regimului silvic și administrarea fondului forestier național**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 14 aprilie 2004.
Nr. 248.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 81
din 2 martie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) și (2), art. 15 și art. 38 alin. (2) lit. y) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, ale art. 31 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale, ale art. 1 alin. (1) și (2) și art. 2 lit. c) și d) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, ale art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) și (2), art. 15 și art. 38 alin. (2) lit. y) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, ale art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 189/1998 privind finanțele publice locale, ale art. 1 alin. (1) și (2) și art. 2 lit. c) și d) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, ale art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998

privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, cu modificările și completările ulterioare. Excepția a fost ridicată de Consiliul Local al Comunei Brateș, județul Covasna, în Dosarul nr. 1.063/R/C/2003 al Curții de Apel Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, întrucât apreciază că textele de lege criticate nu sunt contrare principiilor constituționale invocate ca fiind încălcate, iar art. 40 din Constituție nu este incident în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 septembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 1.063/R/C/2003, **Curtea de Apel Brașov —**

Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) și (2), art. 15 și art. 38 alin. (2) lit. y) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, ale art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 189/1998 privind finanțele publice locale, ale art. 1 alin. (1) și (2) și art. 2 lit. c) și d) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, ale art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, cu modificările și completările ulterioare. Excepția a fost ridicată de Consiliul Local al Comunei Brateș, județul Covasna, într-o cauză de contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile de lege criticate contravin art. 37 alin. (1), art. 119 și art. 120 alin. (1) și (2) din Constituție. În opinia autorului excepției, neconstituționalitatea constă în aceea că asocierea consiliilor locale între ele și cu alte persoane juridice din țară în scopul participării cu bunuri din proprietate în numele și în interesul colectivităților, pentru realizarea unor lucrări și servicii publice de interes local „este privată de calitatea de persoană juridică”. În cauză se arată că acțiunea în contencios administrativ privește anularea hotărârii Consiliului Local al Comunei Brateș „prin care s-a stipulat asocierea cu alte unități ale administrației publice locale și cu persoane juridice în scopul administrării eficiente, raționale și în interesul comunităților a suprafețelor de păduri din proprietate printr-o structură silvică proprie, respectiv un ocol silvic privat”.

Curtea de Apel Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că, potrivit art. 120 și 121 din Constituție, autoritățile administrației publice locale funcționează ca autorități autonome în condițiile legii, iar Legea nr. 215/2001 stabilește aceste condiții. Apreciază că asocierea consiliilor locale în vederea promovării intereselor colectivităților locale, pe bază de convenții sau contracte de asociere și nu ca persoane juridice, este o problemă de opțiune a legiuitorului, nu de constituționalitate, precum și că art. 40 alin. (1) din Constituție nu este incident în cauză.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, în esență, arată că: modalitățile de asociere stabilite prin Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 nu se referă la asociere ca rezultat al exercitării dreptului fundamental prevăzut de art. 40 din Constituție, ci ele au ca temei legal dispozițiile Codului civil; celelalte dispoziții de lege criticate acordă autorităților administrației publice locale „dreptul și capacitatea efectivă de a soluționa și de a gestiona, în numele și în interesul colectivităților locale, pe care le reprezintă, treburile publice”, astfel că nu este încălcat nici principiul

constituțional al descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat de către autorul excepției, îl constituie prevederile art. 3 alin. (1) și (2), art. 15 și art. 38 alin. (2) lit. y) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, ale art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 189/1998 privind finanțele publice locale, ale art. 1 alin. (1) și (2) și art. 2 lit. c) și d) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 37/2003, precum și ale art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, aprobată cu modificări prin Legea nr. 141/1999, modificată și completată prin Legea nr. 75/2002, republicată.

La data de 1 ianuarie 2004, deci ulterior sesizării Curții Constituționale prin Încheierea din 11 septembrie 2003, a intrat în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 19 iunie 2003. Potrivit art. 79 alin. (2) din aceasta, pe data intrării sale în vigoare, se abrogă Legea nr. 189/1998, însă soluția de principiu cuprinsă în art. 12 din lege, criticat ca fiind neconstituțional, se menține în art. 31 alin. (1)—(3) din ordonanță. Așa fiind, prin prezenta decizie Curtea Constituțională urmează a se pronunța asupra constituționalității acestui din urmă articol.

Textul de lege criticat de autorul excepției, conținut în art. 3 alin. (1) și (2), art. 15 și art. 38 alin. (2) lit. y) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, stabilește înțelesul noțiunii de autonomie locală, exercitarea de către autoritățile administrației publice locale alese a dreptului de a soluționa și gestiona în numele și în interesul colectivităților locale pe care le reprezintă și dreptul de a hotărî, în interesul acestora, asupra participării cu capital sau bunuri la constituirea de societăți comerciale, în condițiile legii, prin cooperare sau asociere cu alte autorități ale administrației publice din țară sau din străinătate; potrivit art. 31 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale, această cooperare și asociere se realizează pe bază de convenții sau contracte de asociere, în care se prevede că fondurile necesare pentru participarea la constituirea societăților comerciale sau a serviciilor de interes public local ori județean, în condițiile legii, se asigură din bugetele locale. Pe de altă parte, art. 1 alin. (1) și (2) și art. 2 lit. c) și d) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații stabilește posibilitatea ca persoanele

fizice sau juridice să se constituie ca persoane juridice de drept privat fără scop patrimonial, în asociații și fundații care urmăresc desfășurarea unor activități de interes general sau în interes comunitar ori în interesul lor personal nepatrimonial, scopul ordonanței fiind, între altele, urmărirea unui interes general, local sau, după caz, de grup, precum și facilitarea accesului acestora la resurse private și publice. De asemenea, art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier și silvic și administrarea fondului forestier național, republicată, stabilește, de asemenea, regula ca, la cerere, administrarea de către proprietarii pădurilor proprietate publică nominalizată în text să se facă prin structurile silvice de stat existente, pe baza unor contracte convenite între părți.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile de lege menționate privesc de „calitatea de persoană juridică” asocierea consiliilor locale între ele, precum și cu alte persoane juridice din țară, în scopul participării cu bunuri din proprietate în numele și în interesul colectivităților, pentru realizarea unor lucrări și servicii publice de interes local. Se consideră că se încalcă astfel prevederile constituționale, revizuite și republicate, cuprinse în art. 37 alin. (1), devenit art. 40 alin. (1), privind „*Dreptul de asociere*”, art. 119, devenit art. 120, care consacră principiile descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice în administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale, și art. 120 alin. (1) și (2), devenit art. 121 alin. (1) și (2), potrivit cărora autonomia locală se realizează prin autoritățile administrației publice, în condițiile legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională reține următoarele:

Art. 40 din Constituție, invocat ca fiind încălcat, consacră un drept fundamental cu caracter social-politic, care oferă posibilitatea cetățenilor de a se asocia în mod liber în partide sau formațiuni politice, în sindicate, în patronate sau în alte forme de organizare, în scopul de a lua parte la diverse activități politice, sociale, culturale și

altele asemenea. Așa cum a reținut însă Curtea Constituțională, de exemplu, în Decizia nr. 168 din 28 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 24 februarie 2000, „în anumite situații legiuitorul poate institui forme speciale de asociere ce urmăresc salvagardarea unor interese de ordin general și care, în perspectiva scopurilor pe care le urmăresc, nu reprezintă, în realitate, modalități înscrise în conceptul de liberă asociere, astfel cum acesta este conturat prin prevederile [...] art. 37 din Constituție” [devenit art. 40]. Curtea constată că în această din urmă situație juridică sunt și măsurile instituite prin art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată, care stabilește regula ca, la cerere, administrarea de către proprietarii pădurilor proprietate publică nominalizată în text să se facă prin structurile silvice de stat existente, pe baza unor contracte convenite între părți. Din perspectiva scopurilor pe care le urmăresc, dispozițiile de lege criticate nu intră sub incidența prevederilor constituționale ale art. 40, referitoare la libertatea de asociere. Totodată, reglementarea din textele de lege criticate, în sensul căreia colaborarea sau asocierea consiliilor locale, județene și a Consiliului General al Municipiului București pentru efectuarea unor lucrări și servicii publice locale se realizează pe bază de convenții sau contracte de asociere, reprezintă o opțiune a legiuitorului care nu poate fi cenzurată de Curtea Constituțională.

În ceea ce privește invocarea încălcării prevederilor constituționale cuprinse în art. 120, referitor la principiile descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice, și în art. 121 alin. (1) și (2), privind realizarea autonomiei locale prin autoritățile administrației publice, în condițiile legii, Curtea constată că prin dispozițiile de lege criticate nu numai că nu se încalcă aceste principii, ci, dimpotrivă, constituie expresia lor legală stabilită prin Legea administrației publice locale nr. 215/2001.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) și (2), art. 15 și art. 38 alin. (2) lit. y) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, ale art. 31 alin. (1)–(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale, ale art. 1 alin. (1) și (2) și art. 2 lit. c) și d) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, ale art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Brateș, județul Covasna, în Dosarul nr. 1.063/R/C/2003 al Curții de Apel Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 martie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 149

din 25 martie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 și 21 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 și 21 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, excepție ridicată de Șerban Simedrea în Dosarul nr. 2.520/2003 al Curții de Apel București — Secția de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează completul de judecată că autorul excepției a depus la dosar note scrise în sensul admiterii acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 decembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 2.520/2003, **Curtea de Apel București — Secția de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 și 21 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public**, excepție ridicată de Șerban Simedrea într-o cauză de contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 3 și 21 din Legea nr. 544/2001, potrivit cărora autoritățile și instituțiile publice asigură accesul la informațiile de interes public prin intermediul compartimentului pentru relații publice sau al persoanei desemnate în acest scop, iar refuzul explicit sau tacit al angajatului desemnat pentru aplicarea legii constituie abatere ce atrage răspunderea disciplinară a celui vinovat, contravin art. 16 din Constituție, republicată, privind egalitatea în drepturi. Contrarietatea constă în aceea că refuzul accesului la informațiile de interes public angajează doar răspunderea persoanei din compartimentul relații publice, desemnată pentru aplicarea prevederilor legii, iar nu și a conducătorului autorității sau instituției publice, asigurându-i acestuia „impunitate și imunitate“.

Curtea de Apel București — Secția de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că stabilirea prin lege a modalităților concrete de asigurare a accesului la informațiile de interes public solicitate, printr-un anume compartiment sau de către anumite persoane desemnate, nu reprezintă o imunitate a conducătorilor autorităților publice și nici o situație a acestora mai presus de lege.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 și 21 din Legea nr. 544/2001 este neîntemeiată. În acest sens arată că „prevederea în lege a modalității prin care autoritățile publice locale sau centrale asigură accesul la informațiile de interes public nu afectează principiul egalității în fața legii, ci stabilește doar procedura concretă prin care cetățenii, în aplicarea dreptului constituțional la informație, au acces la informațiile de interes public pe care le solicită“.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, întrucât acestea asigură un tratament egal al cetățenilor în fața legii și a autorităților publice. Potrivit prevederilor Legii nr. 544/2001, între conducătorul autorității sau instituției publice și angajatul desemnat să asigure aplicarea ei există o diferență, care decurge din obligațiile fiecăruia, ceea ce justifică, în mod obiectiv și rațional, un tratament juridic diferit. În acest sens invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 și 21 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 3: „*Asigurarea de către autoritățile și instituțiile publice a accesului la informațiile de interes public se face din oficiu sau la cerere, prin intermediul compartimentului pentru relații publice sau al persoanei desemnate în acest scop.*“;

— Art. 21: „*(1) Refuzul explicit sau tacit al angajatului desemnat al unei autorități ori instituții publice pentru aplicarea prevederilor prezentei legi constituie abatere și atrage răspunderea disciplinară a celui vinovat.*

(2) Împotriva refuzului prevăzut la alin. (1) se poate depune reclamație la conducătorul autorității sau al instituției publice respective în termen de 30 de zile de la luarea la cunoștință de către persoana lezată.

(3) Dacă după cercetarea administrativă reclamația se dovedește întemeiată, răspunsul se transmite persoanei lezate în termen de 15 zile de la depunerea reclamației și va conține atât informațiile de interes public solicitate inițial, cât și menționarea sancțiunilor disciplinare luate împotriva celui vinovat.“

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții de lege contravin art. 16 din Constituție, modificat și completat prin Legea de revizuire a Constituției României nr. 429/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 29 octombrie 2003, al cărui conținut este următorul: „*(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

(3) Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară. Statul român garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea acestor funcții și demnități.

(4) În condițiile aderării României la Uniunea Europeană, cetățenii Uniunii care îndeplinesc cerințele legii organice au dreptul de a alege și de a fi aleși în autoritățile administrației publice locale.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica de neconstituționalitate constă în susținerea potrivit căreia refuzul explicit sau tacit al accesului la informațiile de interes public angajează doar

răspunderea persoanei din compartimentul relații publice, desemnată pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 544/2001, iar nu și a conducătorului autorității sau instituției publice, asigurându-i acestuia „impunitate și imunitate“.

Art. 3 și 21 din Legea nr. 544/2001 conțin prevederi referitoare la modul în care autoritățile și instituțiile publice asigură accesul la informațiile de interes public, precum și constituirea ca abatere disciplinară a refuzului explicit sau tacit de a furniza informațiile solicitate, de către angajatul desemnat pentru aplicarea prevederilor acestei legi. Inexistența în Legea nr. 544/2001 a unor prevederi care să angajeze răspunderea juridică a conducătorului autorității sau instituției publice nu reprezintă, așa cum susține autorul excepției, „impunitate și imunitate a ministrului, a șefului de drept al instituției“, ci opțiunea legiuitorului de a sancționa disciplinar salariatul desemnat cu aplicarea dispozițiilor legii, în cazul în care acesta nu-și îndeplinește atribuțiile din sfera sa de competență. Un asemenea aspect, al extinderii dispozițiilor de lege criticate la alte situații neprevăzute în text, prin adăugarea în cuprinsul ei a unor noi reglementări, nu reprezintă o problemă de constituționalitate, ci, așa cum s-a mai pronunțat Curtea Constituțională, de exemplu prin Decizia nr. 177 din 16 noiembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 640 din 29 decembrie 1999, acesta este atributul exclusiv al puterii legiuitoare.

Curtea nu poate reține nici susținerea potrivit căreia textele de lege criticate încalcă principiul egalității în drepturi a cetățenilor, prevăzut de dispozițiile art. 16 din Constituție, republicată, deoarece principiul egalității nu înseamnă și uniformitate. Astfel, în cauză, între angajatul desemnat de autoritatea sau instituția publică să asigure aplicarea prevederilor Legii nr. 544/2001 și conducătorul autorității publice respective există o diferență, care derurge din obligațiile fiecăruia, stabilite prin lege. Așa fiind, în sensul celor statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa constantă, de exemplu prin Decizia nr. 229 din 14 decembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 133 din 28 martie 2000, în mod obiectiv și rațional, la situații diferite se justifică un tratament juridic diferențiat.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 și 21 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, excepție ridicată de Șerban Simedrea în Dosarul nr. 2.520/2003 al Curții de Apel București — Secția de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 martie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU
RESURSE MINERALE
Nr. 58 din 25 februarie 2004

MINISTERUL MEDIULUI
ȘI GOSPODĂRIII APELOR
Nr. 19 din 9 aprilie 2004

ORDIN

pentru aprobarea Instrucțiunilor tehnice privind aplicarea și urmărirea măsurilor stabilite în programul de conformare, planul de refacere a mediului și proiectul tehnic, precum și reglementarea modului de operare cu garanția financiară pentru refacerea mediului afectat de activitățile miniere

Având în vedere:

- Legea protecției mediului nr. 137/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile art. 20 alin. (1) lit. d) și alin. (4) din Legea minelor nr. 85/2003;
- Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2003 privind aprobarea Normelor pentru aplicarea Legii minelor nr. 85/2003, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 756/2003 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale și al Hotărârii Guvernului nr. 408/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale și ministrul mediului și gospodăririi apelor emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile tehnice privind aplicarea și urmărirea măsurilor stabilite în programul de conformare, planul de refacere a mediului și proiectul tehnic, precum și reglementarea modului de operare cu garanția financiară pentru refacerea mediului afectat de activitățile miniere, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale și al ministrului apelor și protecției

mediului nr. 151/22.740/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 28 decembrie 2001.

Art. 3. — Compartimentele de resort din cadrul Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, agenții economici din industria minieră și geologie, precum și direcțiile generale și agențiile teritoriale de protecție a mediului din subordinea Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Instrucțiunile tehnice prevăzute la art. 1 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Maria Iuliana Stratulat

Ministrul mediului și gospodăririi apelor,
Speranța Maria Ianculescu

ANEXĂ

INSTRUCȚIUNI TEHNICE

privind aplicarea și urmărirea măsurilor stabilite în programul de conformare, planul de refacere a mediului și proiectul tehnic, precum și reglementarea modului de operare cu garanția financiară pentru refacerea mediului afectat de activitățile miniere

Prezentele instrucțiuni tehnice sunt emise conform prevederilor art. 16 alin. (1), art. 20 alin. (4) și ale art. 28 alin. (3) din Legea minelor nr. 85/2003, ale art. 130, 131, 132, art. 133 alin. (1) și (2) din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 85/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2003, precum și cu respectarea prevederilor Legii protecției mediului nr. 137/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 1. — Lucrările de refacere a mediului afectat de activitățile miniere sunt cele prevăzute în programul de conformare, planul de refacere a mediului, proiectul tehnic și planul inițial de încetare a activității, care se vor regăsi în programele anuale de lucrări.

Art. 2. — Concesionarii care desfășoară activități miniere de explorare/exploatare vor trimite anual compartimentelor de inspecție teritorială ale Agenției Naționale pentru Resurse Minerale situația cuprinzând „Valoarea garanției financiare pentru refacerea mediului”, potrivit anexei nr. I.

Art. 3. — Valoarea lucrărilor de refacere a mediului afectat de activitățile miniere rezultă din documentațiile (planul inițial de încetare a activității, planul de refacere a mediului, proiectul tehnic și programul de conformare) prezentate și însușite de către agenții economici care execută lucrări miniere de explorare/exploatare și se declară pe propria răspundere, sub sancțiunile prevăzute de legea penală.

Art. 4. — Prin valoarea sa garanția financiară pentru refacerea mediului trebuie să asigure, în cazul încetării activității de către titularul licenței și al neexecutării lucrărilor de refacere a mediului, executarea acestor lucrări.

Art. 5. — Garanția financiară pentru refacerea mediului, în cazul licenței de explorare/exploatare și al permisului de exploatare, poate fi sub formă de depozit bancar, scrisoare de garanție bancară irevocabilă sau alte modalități prevăzute de lege. Depozitul bancar ce constituie garanția financiară pentru refacerea mediului va fi depus la o bancă agreată de Agenția Națională pentru Resurse Minerale.

Art. 6. — Garanția financiară anuală se depune prin ordin de plată la banca și în contul comunicate de Agenția Națională pentru Resurse Minerale.

Art. 7. — Concesionarii au obligația ca, după achitarea garanției financiare aferente fiecărui perimetru de explorare/exploatare, să transmită compartimentelor de inspecție teritorială ale Agenției Naționale pentru Resurse Minerale copii de pe scrisoarea de garanție bancară pentru refacerea mediului sau de pe ordinul de plată, cu specificarea denumirii perimetrelor pentru care s-a achitat garanția bancară.

Art. 8. — Garanția financiară pentru refacerea mediului se poate acumula încont, este purtătoare de dobândă la vedere și se restituie concesionarului numai în măsura în care acesta și-a îndeplinit obligațiile referitoare la executarea lucrărilor de refacere a mediului aferente perioadei de un an.

Art. 9. — Titularii permiselor de exploatare și titularii licențelor de explorare/exploatare au obligația ca, anual, să întocmească anexa nr. I „Valoarea garanției financiare pentru refacerea mediului”, care va fi avizată de compartimentul de inspecție teritorială al Agenției Naționale pentru Resurse Minerale și de agenția regională de protecție a mediului și înaintată Direcției generale inspecție și supraveghere teritorială a activităților miniere și a operațiunilor petroliere din cadrul Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu cel puțin 30 de zile înaintea datei constituirii garanției bancare pentru anul următor sau anului contractual în cazul permiselor de exploatare și al licențelor de explorare.

Art. 10. — Constatarea îndeplinirii obligațiilor referitoare la executarea lucrărilor de refacere a mediului se face pe baza prezentării de către titularii permiselor de exploatare și titularii licențelor de explorare/exploatare a anexei nr. II „Situția lucrărilor executate pentru refacerea mediului afectat de activitățile miniere”, fundamentată de un raport privind executarea acestor lucrări, verificată de agenția regională de protecție a mediului și compartimentul de inspecție teritorială al Agenției Naționale pentru Resurse Minerale și însușită de Direcția generală inspecție și supraveghere teritorială a activităților miniere și a operațiunilor petroliere din cadrul Agenției Naționale pentru Resurse Minerale.

Art. 11. — Direcția generală inspecție și supraveghere teritorială a activităților miniere și a operațiunilor petroliere din cadrul Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, prin compartimentele de inspecție teritorială ale agenției, va urmări și va controla periodic, pe parcursul întregului an, stadiul executării lucrărilor de refacere a mediului pe care concesionarii și le-au asumat prin proiectul tehnic de refacere a mediului. La efectuarea controalelor vor participa și reprezentanți ai agențiilor regionale de protecție a mediului.

Art. 12. — Titularii permiselor de exploatare care au activitate de exploatare în albiile minore ale râurilor sunt obligați să constituie garanția financiară pentru refacerea mediului în situația în care prin lucrările executate influențează zonele din vecinătate situate în albia majoră sau în terasă.

Art. 13. — Titularii licențelor de explorare care, în urma finalizării programului de cercetare, au obținut licențe de exploatare și titularii licențelor de exploatare obținute în urma unui concurs de oferte publice vor prezenta în planul de refacere a mediului etapizarea pe ani a volumului lucrărilor pentru refacerea mediului și valoarea acestora.

Art. 14. — Titularii licențelor de exploatare obținute anterior intrării în vigoare a Legii nr. 85/2003, precum și titularii permiselor de exploatare care au activitate de exploatare în cariere vor prezenta, conform art. 143 lit. b) și c) din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 85/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2003, proiectul tehnic de refacere a mediului și programul de monitorizare a factorilor de mediu postînchidere.

Art. 15. — În afara garanției financiare pentru refacerea mediului, care asigură executarea lucrărilor anuale de refacere a mediului programate, titularii licențelor de exploatare și titularii permiselor de exploatare sunt obligați să își constituie o cotă anuală din valoarea lucrărilor de refacere a mediului conform programului de monitorizare a factorilor de mediu postînchidere, care este inclus în programul tehnic de dezafectare sau conservare a exploatării. Această cotă anuală se depune „pentru refacerea finală a mediului” separat de garanția financiară anuală pentru refacerea mediului, având același regim, conform art. 5, 6 și 7, care trebuie să asigure finanțarea executării lucrărilor din programul tehnic de dezafectare sau conservare a exploatării.

Art. 16. — Garanția financiară anuală pentru refacerea finală a mediului se acumulează în cont și se restituie după executarea lucrărilor de refacere a mediului prevăzute în programul de încetare a activității de exploatare.

Art. 17. — În situația neexecutării lucrărilor din planul de refacere a mediului și programul de conformare, în conformitate cu etapele și ritmul prevăzute de programele anuale, se vor aplica sancțiunile prevăzute de art. 57 alin. (1), pentru nerespectarea prevederilor art. 39 alin. (1) lit. k), p) și s) din Legea nr. 85/2003, și cele prevăzute de art. 83 lit. u), pentru nerespectarea prevederilor art. 53 lit. f) și g), art. 54 lit. b) și art. 80 lit. d) și h) din Legea nr. 137/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 18. — În cazul anulării licenței/permisului, conform art. 34 lit. e) din Legea nr. 85/2003, cât și în situația renunțării titularului licenței/permisului, potrivit art. 32 din Legea nr. 85/2003, acesta este obligat să execute lucrările de refacere a mediului afectat de activitățile miniere desfășurate.

Art. 19. — Titularul poate renunța la permis/licență dacă la data notificării renunțării pune la dispoziția autorității competente, conform art. 32 lit. c) din Legea nr. 85/2003, documentul de atestare a execuției lucrărilor de refacere a mediului deteriorat ca urmare a activităților miniere desfășurate până la momentul renunțării, respectiv anexa nr. II „Situția lucrărilor executate pentru refacerea mediului afectat de activitățile miniere”.

Art. 20. — Anexele nr. I și II fac parte integrantă din prezentele instrucțiuni tehnice.

*ANEXA Nr. /
la instrucțiunile tehnice*

Agentul economic
Perimetrul
Anul

**VALOAREA
garanției financiare pentru refacerea mediului**

Lucrări de refacere a mediului prevăzute în programul de conformare și în proiectul tehnic

Nr. crt.	Obiectivul	U.M.	Cantitatea	Prețul unitar	Total valoare
0	1	2	3	4	5
1.	Lucrări executate în zona afectată de exploatare				
1.1.	Depunere de pământ pe berme și compactare				
1.2.	Plantare de arbuști				
1.3.	Lucrări de întreținere				
.....					
2.	Lucrări în zona haldelor de steril				
2.1.	Amenajarea suprafeței				
2.2.	Acoperirea terenului cu plasă				
2.3.	Transportul solului vegetal				
2.4.	Fertilizare				
2.5.	Semănatul ierbii				
2.6.	Întreținere				
.....					
3.	Alte lucrări pentru refacerea mediului				
.....					
.....					
TOTAL:					

AGENTUL ECONOMIC

Director general,
.....

Avizat
AGENȚIA NAȚIONALĂ
PENTRU RESURSE MINERALE
Compartimentul de inspecție teritorială
.....
(numele, prenumele, semnătura)

Avizat
MINISTERUL MEDIULUI
ȘI GOSPODĂRIII APELOR
Agenția regională de protecție a mediului
.....
(numele, prenumele, semnătura)

Agentul economic

Perimetrul

Anul

SITUAȚIA

lucrărilor executate pentru refacerea mediului afectat de activitățile miniere

Nr. crt.	Obiectivul	U.M.	Cantitatea	Prețul unitar	Total valoare
0	1	2	3	4	5
1.	Lucrări de remediere executate în zona afectată de exploatare				
1.1.	Depunere de pământ pe berme și compactare				
1.2.	Plantare de arbuști				
1.3.	Lucrări de întreținere				
.....					
2.	Lucrări în zona haldelor de steril				
2.1.	Amenajarea suprafeței				
2.2.	Acoperirea terenului cu plasă				
2.3.	Transportul solului vegetal				
2.4.	Fertilizare				
2.5.	Semănatul ierbii				
2.6.	Întreținere				
.....					
3.	Alte lucrări pentru refacerea mediului				
.....					
.....					
TOTAL:					

AGENTUL ECONOMIC

Director general,

.....

Verificat

AGENȚIA NAȚIONALĂ
PENTRU RESURSE MINERALE
Compartimentul de inspecție
teritorială

.....
(numele, prenumele, semnătura)Verificat

MINISTERUL MEDIULUI
ȘI GOSPODĂRIII APELOR
Agenția regională de protecție
a mediului

.....
(numele, prenumele, semnătura)

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind organizarea controlului în sectorul plantelor ornamentale și florilor

Văzând Referatul de aprobare nr. 92.727 din 16 aprilie 2004,

având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) și (3) și ale art. 5 alin. (1) din Legea nr. 305/2003 privind organizarea pieței plantelor ornamentale și produselor din floricultură pe principiile comunitare de piață,

având în vedere prevederile art. 5 din Reglementarea (CEE) nr. 234/1968 privind organizarea pieței plantelor ornamentale, dendrologice, flori tăiate și foliaj proaspăt pentru ornament,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Florile tăiate, proaspete, foliajul proaspăt, ornamental, plantele ornamentale, plantele dendrologice, așa cum sunt prevăzute la art. 1 din Legea nr. 305/2003 privind organizarea pieței plantelor ornamentale și produselor din floricultură pe principiile comunitare de piață, care nu corespund standardelor de calitate prevăzute în Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 520/2003 privind normele de aplicare a standardelor de calitate, calibrare și condiționare pentru plantele ornamentale și produsele din floricultură, nu pot fi puse în vânzare, vândute direct de producători sau de comercianți, nu pot fi importate și/sau exportate în țări terțe.

Art. 2. — Controlul calității produselor constă în verificarea conformității produselor cu normele de calitate, calibrare și condiționare, marcare și ambalare și cu informațiile prevăzute în ofertele sau în cataloagele de prezentare a produselor ale producătorilor.

Art. 3. — (1) Controlul calității plantelor ornamentale și produselor din floricultură comercializate pe piața internă este realizat de inspectorii din cadrul inspecției de stat pentru controlul tehnic în producerea și valorificarea legumelor și fructelor, care au competențe și în acest sens.

(2) Inspectorii sunt dotați cu aparatura necesară pentru exercitarea atribuțiilor de control în conformitate cu normele de calitate pentru plante ornamentale și produse din floricultură și folosesc ecusonul și ștampila prezentate în anexă.

(3) Inspectorii se legitimează cu legitimația de control, al cărei model este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(4) Legitimațiile și ștampilele se achiziționează de Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale conform dispozițiilor legale pentru achizițiile publice de bunuri și se distribuie fiecărui inspector.

Art. 4. — Inspectorii beneficiază de cursuri de formare privind controlul de calitate în conformitate cu normele comunitare (CEE) și ale Organizației de Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) care acordă recunoașterea inspectorilor.

Art. 5. — Atribuțiile inspectorilor pentru controlul plantelor ornamentale și florilor:

— verificarea produselor în vederea conformității cu normele de calitate, calibrare, marcare și ambalare prevăzute în Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 520/2003, în baza documentelor care însoțesc produsele. Sunt supuse controlului produsele din producția internă și produsele din import;

— întocmirea băncilor de date ale operatorilor din sectorul plante ornamentale și floricultură;

— verificarea autorizației de funcționare și acreditarea, în condițiile legii, a producătorilor și comercianților de plante ornamentale și produse din floricultură.

Art. 6. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Petre Daea,
secretar de stat

București, 16 aprilie 2004.

Nr. 255.

1. Model de legitimație de control

— față —

— verso —

<p>ROMÂNIA</p> <p>Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale</p> <p>LEGITIMAȚIE DE CONTROL</p> <p>Inspector pentru controlul calității plantelor ornamentale și a produselor din floricultură</p> <p>Număr de marcă</p> <p>Funcția</p> <p>Numele</p> <p>Prenumele</p> <p>Actul de identitate</p> <p>Seria nr.</p> <p>Valabilă de la până la</p> <p><i>Ministru,</i></p>	<div style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 80px; margin: 0 auto;"> <p>Fotografie</p> </div> <p>Posesorul prezentei legitimații, în temeiul Legii nr. 305/2003 privind organizarea pieței plantelor ornamentale și produselor din floricultură pe principiile comunitare de piață, pe filiera de produs, în zona, județul</p> <p>Posesorul este angajat la ISCTPVLF, filiala, cu sediul în</p> <p>Semnătura inspectorului</p>
---	--

2. Model de ecuson și ștampilă

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro